

Serghei COLOȘENCO

Mihai Eminescu

Aritmogrife

LABIRINT

Editura Sfera

Bârlad - 2021

POETUL și POEZIILE

					8	5	5	4	1	10	12	9	11			
								13	10	12	2	6	14	4		
5	9	6	9	1	4	12	4	3	15	11	4	6	16	4	6	13
								13	10	6	4	7	10	11		
	11	4	7	4	14	2	11	9	1	5	4					
						11	4	7	14	5	4	9	4			
		8	4	6	13	1	4	12	5	4						
			7	14	12	2	16	10	2	2						
		13	5	1	10	6	2	7	1							
		5	16	2	15	5	14	9	11							
			13	5	4	7	4	17	5	4						
		12	9	16	4	8	2	9	6	5						
		1	10	12	14	9	4	5	7	14						

Titluri din lirica eminesciană, antume și postume.

VENEȚIA

S-a stins viața falnicei Veneții,
N-auzi cântări (2), nu vezi lumini de baluri;
Pe scări de . . . (7), prin vechi portaluri,
Pătrunde luna, înălbind păreții.

Okeanos se plânge pe canale...
E/ numa-n veci e-n floarea tinereții,
Miresei dulci i-ar da suflarea vieții,
Izbește-n ziduri vechi, sunând din valuri.

Ca-n țintirim (6) tăcere e-n cetate.
Preot rămas din a . . . (1; nom.) zile,
. . . (3; 2 cuv.) sinistru miezul nopții bate.

Cu glas adânc, cu graiul de Sibile,
Rostește lin în clipe (4) cadențate:
„Nu-nvie morții – e-n zadar, copile!”

(1883, decembrie)

1	1	2	7	11	5	8	2
2	8	2	12	10	13	5	5
3	14	6	3	8	6	9	7
4	8	10	8	2	3	4	2
5	15	6	9	5	4	10	3
6	7	5	8	5	4	5	9
7	8	6	9	8	16	9	6

LACUL

Lacul codrilor albastru
Nuferi . . . (1;sg.) îl încarcă;
Tresărind în . . . (3) albe
El cutremură o barcă.

Și eu trec de-a lung de . . . (5),
Parc-ascult și parc-aștept
Ea din trestii să răsară
Și să-mi cadă lin pe piept;

Să sărim în luntrea mică,
Îngânați de glas de ape,
Și să scap din mână cârma,
Și lopețile să-mi scape;

Să plutim cuprinși de . . . (2)
Sub . . . (4) blândeii lune –
Vântu-n trestii lin foșnească,
Undioasa apă sune!

Dar nu vine... Singuratic
În zadar suspin și sufăr
Lângă lacul cel albastru
Încărcat cu flori de nufăr.

(1876, 1 septembrie)

1		10	2	1	11	5	6	
2			12	2	7	8	5	3
3	3	5	7	3	4	7	9	
4			1	4	8	9	6	2
5		8	2	1	4	7	9	

ȘI DACĂ...

Și dacă ramuri bat în ... (6)
Și se cutremur plopilor,
E ca în minte să te am
Și-ncet să te apropier.

Și dacă stele bat în ... (4)
Adâncu-i luminându-l,
E ca durerea mea s-o-mpac
Înseninându-mi ... (3).

Și dacă norii ... (1) se duc
De iese-n ... (5) luna,
E ca ... (2) să-mi aduc
De tine-ntotdeauna.

(13/25 noiembrie 1883)

1		3	6	1	2		
2		4	7	2	8	12	6
3	11	4	8	3	9	10	
4			10	4	5		
5		10	9	5	2	9	
6		11	6	4	7		

SARA PE DEAL

Sara pe deal buciumul sună cu jale,
... (3; nom.)-l urc, stele le scapără-n cale,
Apele plâng, clar izvorând în fântâne;
Sub un salcâm dragă, m-aștepți tu pe mine.

Luna pe cer trece-așa sfântă și ... (2),
Ochii tăi mari caută-n frunza cea rară,
Stelele nasc ... (6) pe ... (10) senină,
... (8; nom.) de dor, fruntea de ... (7) ți-e plină.

Nourii curg, raze-a lor șiruri despică,
Streșine vechi casele-n lună ridică,
Scârțâie-n vânt ... (5) de la fântână,
Valea-i în fum, fluiere murmură-n stână.

Și osteniți oameni cu ... (4)-n spinare
Vin de la câmp; toaca răsună mai tare,
Clopotul vechi împle cu glasul lui sara,
Sufletul meu arde-n iubire ca para.

Ah! în curând satul în vale-amuțește;
Ah! în curând pasu-mi spre tine grăbește:
Lângă salcâm sta-vom noi noaptea întreagă,
Ore întregi (1) spune-ți-voi cât îmi ești dragă.

Ne-om răzima capetele-unul de altul,
Și surâzând vom adormi sub înaltul,
Vechiul salcâm. – Astfel de noapte bogată,
Cine pe ea n-ar da ... (9) lui toată?

(1885, 1 iulie)

1	8	5	2	1	9	3	10
2		8	7	2	3	2	
3		11	9	3	12	5	
4		8	13	2	1	2	
5	8	9	12	4	2	14	2
6		9	12	5	15	10	
7	16	2	14	6	9	3	10
8		4	10	5	4	11	
9		17	10	2	11	2	
10		18	13	7	11	2	

ODĂ (în metru antic)

Nu credeam să învăț a muri vrodată;
Pururi . . . (5), înfășurat în manta-mi,
Ochii mei nălțam . . . (13; fem.; sg.) la steaua
Singurătății.

Când . . . (2) tu răsăriși în cale-mi,
. . . (9) tu, . . . (7) de dulce...
Pân-în fund băui voluptatea morții
Nendurătoare.

Jalnic ard de . . . (14) . . . (12) ca Nessus,
Ori ca Hercul înveninat de haina (6)-i;
. . . (1; nom.) meu a-l stinge nu pot cu . . . (11)
Apele mării.

De-al meu propriu vis, . . . (8) mă vaiet,
Pe-al meu propriu . . . (10), mă topesc în . . . (15)...
Pot să mai reviu . . . (4) din el ca
Pasărea Phoenix?

Piară-mi ochii turburători din cale,
Vino iar în . . . (3), nepăsare tristă;
Ca să pot muri liniștit, pe mine
Mie redă-mă!

(1883, decembrie)

1			12	1	11				
2		2	7	1	2	3	8	3	
3			13	3	5				
4		14	10	6	4	5	1	13	
5			8	3	5	3	9		
6			13	10	6	3	5		
7		2	10	9	7	9	1	13	
8		6	4	13	8	10	4	8	
9	13	10	12	7	9	4	5	8	3
10			9	10	16				
11			8	1	3	8	7		
12		11	17	4	5	10	4	8	
13	15	4	13	3	8	1	3	9	7
14			15	4	10				
15		12	14	3	11	3	9	4	

FANTEZIE

1	2	3	4	5	6
25	27		22	23	12
	20	26			29
24	5	15		28	19
1	6	16	14	4	
18	7	17		3	2
	21	10			
8	9	11			13

1) Poem epic romantic cu atmosferă macabră, eroul fiind Arald, regele avarilor. **2)** Poezia ce imită folclorul, debutul în „Familia”, purtând semnătura M. Eminescu (3 cuv.). **3)** Chemarea obsesivă a iubitei în mijlocul naturii, poezie apărută în *Convorbiri literare*, 1 septembrie 1876. **4)** Poezia elaborată în 1871, o expunere retorică a sentimentelor. **5)** Cele cinci poezii ale lui Eminescu numite de Titu Maiorescu *satire*. **6)** Dascălul Buchilat din proza *Părintele Ermolache Chisăliță*.

Pe coloana rasterată este titlul poeziei tipărită de Titu Maiorescu în volum (1883). Titlul inițial al acesteia a fost: *De nu s-ar afla în lume*. Este o poezie de dragoste scrisă într-o tonalitate de *lamento*/tânguire (2 cuv.).

*

De la 1-16: Poezia cu formă fixă; 7-11: Poezie postumă din 1879; 12-21: Sonetul datat 1873 (2 cuv.); 22-25: Zeița din „Avatarurile faraonului Tlă”; 26-29: Zeul nordic dintr-un poem postum.

DE CÂTE ORI, IUBITO...

De câte ori, iubito, de . . . (7) mi-aduc aminte (3),
 Oceanul cel de gheață mi-apare . . . (9)
 Pe bolta . . . (11) o stea (5) nu se arată,
 . . . (4) doară luna cea . . . (12) – o pată;
 Iar peste mii de . . . (13) de valuri repezite
 O pasăre (14) plutește cu aripi . . . (6),
 Pe când a ei . . . (2) nainte . . . (15) s-a dus
 C-un pâlc întreg de păsări (1), pierzându-se-n apus.
 Aruncă pe-a ei urmă priviri suferitoare,
 Nici rău nu-i pare-acuma, nici bine nu... ea moare,
 Visându-se-ntr-o . . . (10) cu anii înapoi.

.....
 Suntem . . . (15) mai . . . (4) deolaltă amândoi,
 Din ce în ce mai singur mă-ntunec și îngheț,
 Când tu te pierzi în zarea . . . (8) dimineți.

(1879, 1 septembrie)

1	3	4	7	1	9	7	8
2	11	2	7	2	3	15	2
3	2	16	6	3	4	7	8
4	1	2	11	4	7	5	2
5		4	12	5	7	9	
6	6	12	5	2	13	8	5
7			13	6	8		
8	2	5	2	7	13	2	8
9	8	13	4	8	13	5	2
10		3	14	8	11	4	
11	4	14	10	9	7	8	2
12	17	4	14	10	2	13	4
13	12	14	6	8	9	7	8
14		12	8	5	4	7	
15			5	6	5		

SINGURĂTATE

Cu perdelele . . . (1; sg.),
Şed la masa mea de brad,
Focul pâlpâie în sobă,
Iară eu pe gânduri cad.

Stoluri, stoluri trec prin . . . (3)
Dulci iluzii. Amintiri
Țârâiesc încet ca greieri
Printre . . . (4), vechi zidiri (8; sg),

Sau, cad grele, mângâioase
Și se sfarmă-n suflet trist,
Cum în picuri cade . . . (7)
La picioarele lui Crist.

În . . . (9) prin unghere
S-a țesut păinjeniș
Și prin cărțile în vravuri
Umblă șoarecii furis.

În această dulce pace
Îmi ridic privirea-n pod
Și ascult cum învelișul
De la cărți ei mi le rod.

Ah! de câte ori voit-am
Ca să spânzur lira-n cui
Și un capăt poeziei
Și pustiului să pui!

Dar atuncea, greieri, șoareci,
Cu ușor-măruntul mers,
Readuc melancolia-mi,
Iară ea se face vers.

Câteodată... prea arare...
 A târziu când arde lampa,
 ... (2) din loc îmi sare
 Când aud că sună cleampa...

Este Ea. Deșarta casă
 Dintr-o dată-mi pare plină,
 În privazul ... (4; pl.)-al vieții-mi
 E-o icoană de lumină.

Și mi-i ... (5) cum de ... (11; nom.)
 Să mai treacă se îndură,
 Când eu stau ... (10) cu draga
 Mână-n mână, gură-n gură (6).

(1878, 1 martie)

1	14	7	1	7	8		
2	2	3	2	10	7		
3	10	2	3	8	9		
4	3	9	4	6	9		
5	11	2	5	12	7		
6	1	7	6	5	8		
7	11	9	7	6	7		
8	7	3	8	2	11		
9	13	12	7	2	9		
10	1	13	15	8	2	3	12
11	16	6	9	10	9		

O, RĂMÂI

„O, rămâi, rămâi la mine –
Te iubesc atât de mult!
Ale tale . . . (1; sg.) toate
Numai eu știu să le-ascult;

În al umbrei întuneric
Te asemăn unui . . . (6),
Ce se uit-adânc în ape
Cu ochi negri și cumiți;

Și prin vuietul de . . . (3; sg.),
Prin mișcarea naltei ierbi,
Eu te fac s-auzi în taină
Mersul cârdului de . . . (2);

Eu te văd răpit de farmec
Cum îngâni cu glas . . . (4),
În a apei strălucire
Întinzând piciorul gol.

Și privind în luna plină
La văpaia de pe . . . (5; sg.),
Anii tăi se par ca clipe,
Clipe dulci se par ca veacuri.”

Astfel zise lin pădurea,
Bolți asupra-mi clătinând;
Șuieram l-a ei chemare
Ș-am ieșit în câmp râzând.

Astăzi chiar de m-aș întoarce
A-nțelege n-o mai pot...
Unde ești, copilărie,
Cu pădurea ta cu tot?

(1879, 1 februarie)

1		6	1	2	
2	7	9	2	11	5
3		10	3	8	
4	6	1	4	1	8
5		8	3	7	
6	13	2	5	12	14

DORINȚA

Vino-n . . . (1) la izvorul
 Care tremură pe prund,
 Unde prispa cea de brazde
 . . . (7; sg.) plecate o ascund.

Și în brațele-mi . . . (4)
 Să alergi, pe piept să-mi cazii,
 Să-ți desprind din creștet
 vâlul,
 Să-l ridic de pe . . . (3).

Pe genunchii mei ședea-vei,
 Vom fi singuri-singurei,
 Iar în păr, înfiorate,
 Or să-ți cadă flori de tei.

. . . (5) albă-n părul galben
 Pe-al meu braț încet s-o culci,
 Lăsând pradă gurii mele
 Ale tale buze dulci.

Vom visa un vis ferice,
 Îngâna-ne-vor c-un cânt
 Singuratece . . . (2),
 Blânda batere de vânt.

Adormind de armonia
 Codrului . . . (6) de gânduri,
 Flori de tei deasupra noastră
 Or să cadă rânduri-rânduri.

(1876, 1 septembrie)

1		8	2	1	3	10	
2	4	11	13	2	7	3	9
3		2	12	3	7	11	
4	4	5	6	4	5	14	9
5	15	3	10	5	6	9	7
6		12	7	6	10	6	
7	8	3	9	7	5	16	7

MELANCOLIE

Părea că printre nouri s-a fost deschis o poartă,
Prin care trece albă regina nopții moartă.
O, dormi, o, dormi în pace printre făclii o mie
Și în mormânt albastru și-n . . . (5) argintie,
În mausoleu-ți mândru, al cerurilor arc,
Tu adorat și . . . (3) al nopților monarc!
Bogată în întinderi stă lumea-n promoroacă,
Ce sate și câmpie c-un . . . (6) . . . (8; pl.) îmbracă;
Văzduhul scânteiază și ca unse cu var
Lucesc zidiri, ruine pe câmpul . . . (9).
Și țintirimul singur cu strâmbe cruci veghează,
O cucuvaie sură pe una se așază.
Clopotnița trosnește, în stâlpi izbește . . . (4),
Și străveziul . . . (1) prin . . . (2) când să treacă,
Atinge-ncet arama cu zimții-aripei sale
De-auzi din ea un vaier, un aiurit de jale.

Biserica-n ruină

Stă cuvioasă, tristă, pustie și bătrână,
Și prin ferestre sparte, prin uși țiuie vântul
Se pare că vrăjește și că-i auzi cuvântul
Năuntrul ei pe stâlpii-i, păreți, . . . (7),
Abia conture triste și umbre au rămas;
Drept . . . (10) toarce-un greier un gând fin și obscur,
Drept dascăl toacă cariul sub învechitul mur.

.....

(1876, 1 septembrie)

1		9	2	1	7	5			
2			4	2	10				
3		9	11	3	6	2			
4		12	7	4	6	4			
5		14	4	5	15	2			
6		3	11	6	8	11			
7	8	6	7	5	7	13	12	4	13
8		16	4	3	11	10			
9	13	7	3	8	12	4	10		
10		14	10	2	7	12			

NOAPTEA

. . . (3; nom.) potolit și vânăț arde focul în cămin;
Dintr-un colț pe-o sofă roșă eu în fața lui privesc,
Pân' ce mintea îmi adoarme, pân' ce genele-mi clipesc;
Lumânarea-i stinsă-n casă... somnu-i cald, molatic, lin.

Atunci tu prin întuneric te apropii surânzândă,
Albă ca . . . (4) iernei, dulce ca o zi de vară;
Pe . . . (1) îmi șezi, iubito, brațele-ți îmi înconjoară
Gâtul... iar tu cu iubire privești fața mea pălindă.

Cu-ale tale brațe albe, moi, rătunde, parfumate,
Tu grumazul mi-l înlănțuie, pe-al meu piept capul ți-l culci;
Ș-apoi ca din vis . . . (6; nom.), cu mânuțe albe, dulci,
De pe fruntea mea cea tristă tu dai vițele-ntr-o parte.

Netezești încet și leneș fruntea mea cea liniștită
Și gândind că dorm, șireato, apeși gura ta de foc
Pe-ai mei ochi închiși ca somnul și pe frunte-mi în mijloc
Și surâzi, cum râde visul într-o inimă-ndrăgită.

O! desmiardă, pân' ce fruntea-mi este . . . (5) și lină,
O! desmiardă, pân-ești jună ca lumina cea din soare,
Pân-ești clară ca o rouă, pân-ești dulce ca o . . . (2),
Pân' nu-i fața mea . . . (7), pân' nu-i inima bătrână.

(1871, 15 iunie)

1	12	6	1	13	1	9	14	7
2	15	16	2	3	8	6		
3	1	2	3	4	5	6		
4	10	3	4	3	11	3		
5	1	6	5	6	11	3		
6	5	8	6	10	7	5		
7	10	17	3	8	9	7	5	3

LUCEAFĂRUL

(fragmente)

[...]

Din umbra falnicelor ... (10)

Ea pasul și-l îndreaptă

Lângă ... (7), unde-n colț

Luceafărul așteaptă.

.....

Colo-n palate de mărgean

Te-oi duce ... (3) multe,

Și toată lumea-n ... (4)

De tine o s-asculte.

.....

În vremea asta ... (5),

... (1) copil de casă,

Ce împlă cupele cu vin

Mesenilor la masă,

.....

Lucește c-un amor nespus,

Durerea să-mi alunge,

Dar se înalță tot mai ... (2),

Ca să nu-l pot ajunge.

.....

Căci amândoi vom fi cumiți,

Vom fi voioși și ... (6),

Vei pierde dorul de părinți

Și visul de luceferi.

.....

Dar nu mai cade ca-n trecut

În mări din tot înaltul:

– „Ce-ți pasă ție, chip de ... (9),

Dac-oi fi eu sau altul?

Trăind în cercul vostru strâmt

Norocul vă petrece,

Ci eu în lumea mea mă simt

... (8) și rece.

(1883, aprilie)

1		12	8	3	1	4	5	9	
2				10	2	10			
3		12	4	5	3	2	7	8	
4			13	3	4	5	9		
5		3	5	11	5	1	8	9	
6			11	4	6	4	7	8	
7	6	4	7	4	5	10	11	7	5
8	9	4	14	2	7	8	11	13	7
9				1	2	11			
10		15	13	1	1	11	8		

REVEDERE

– Codrule, codruțule,
Ce mai faci, drăguțule,
Că de când nu ne-am văzut
Multă vreme au trecut
Și de când m-am depărtat,
Multă lume am îmblat.

– Ia, eu fac ce fac demult,
. . . (7) viscolu-l ascult,
Crengile-mi rupându-le,
Apele-astupându-le,
Troienind cărările
Și gonind cântările;
Și mai fac ce fac de mult,
Vara doina mi-o ascult
Pe cărarea spre . . . (3)
Ce le-am dat-o tuturor,
Împlându-și . . . (2),
Mi-o cântă . . . (4).

- . . . (5; nom.) cu râuri line,
Vreme trece, vreme vine,
Tu din tânăr precum ești
Tot . . . (1) întinerești.

- Ce mi-i vremea, când de veacuri
. . . (6)-mi scânteie pe lacuri,
Că de-i vremea . . . (8) sau bună,
Vântu-mi bate, frunza-mi sună;
Și de-i vremea bună, . . . (8),
Mie-mi curge Dunărea,
Numai omu-i schimbător,

Pe pământ rățăcitor,
 Iar noi locului ne ținem,
 Cum am fost așa rămânem:
 Marea și cu râurile,
 Lumea cu pustiurile,
 Luna și cu soarele,
 ... (7; nom.) cu ... (3; nom.).

(1 octombrie 1879)

1		5	2	1	2	6
2	7	11	8	2	9	10
3		9	13	3	11	1
4	8	2	5	2	9	10
5		7	11	4	1	6
6		14	15	2	10	2
7		9	12	1	16	12
8			1	2		12

DIANA

Ce cauți unde bate luna
Pe-un alb izvor tremurător
Și unde păsările-ntr-una
Se-ntrec cu glas ciripitor?
N-auzi cum frunzele-n poiană
Șoptesc cu zgomotul de guri
Ce se sărută, se hârjoană
În umbr-adâncă de păduri?

În cea . . . (2) mișcătoare
Vrei să privești un . . . (3) joc,
O apă vecinic călătoare
Sub ochiul tău rămas pe loc?
S-a desprimăvărat pădurea,
E-o nouă . . . (5)-n orice zvon,
Și numai tu gândești aiurea,
Ca tânărul Endymion.

De ce dorești singurătate
Și glasul tainic de izvor?
S-auzi cum codrul frunza-și bate,
S-adormi pe verdele covor?
Iar prin lumina cea rărită,
Din valuri reci, din umbre moi,
S-apar-o zână liniștită
Cu ochii mari, cu umeri goi?

Ah! acum crengile le-ndoaie
 Mănuțe albe de omăt,
 O față dulce și bălaie,
 Un trup înalt și ... (1)
 Un arc de aur pe-al ei umăr,
 Ea trece mândră la ... (4)
 Și peste frunze fără număr
 Abia o urmă a lăsat.

(1881, 1 februarie)

1	14	5	3	1	2	8	6
2	9	10	5	2	4	1	3
3	11	6	12	3	4	2	15
4		7	3	4	3	6	
5		7	2	3	6	3	

MORTUA EST !

Făclie de veghe pe . . . (1) morminte,
Un sunet de . . . (2) în orele sfinte,
Un vis ce își moaie . . . (3)-n amar,
. . . (4) ai trecut de al lumii hotar.

Trecut-ai când ceru-i câmpie senină,
Cu râuri de lapte și flori de . . . (5),
Când norii cei negri par sumbre . . . (6),
De luna regină pe rând vizitate.

Te văd ca o umbră de-argint strălucită,
Cu-aripi ridicate la . . . (7) pornită,
Suind, palid suflet, a norilor schele,
Prin ploaia de raze, . . . (8; pl.) de stele.

O rază te-naltă, un cântec te duce,
Cu brațele albe pe piept puse cruce,
Când torsul s-aude l-al vrăjilor caier
Argint e pe ape și aur în aer.

Văd sufletu-ți candid prin spațiu cum trece;
Privesc apoi lutul rămas... alb și rece,
Cu haina lui lungă culcat în sicriu,
Privesc la surâsu-ți rămas încă viu

Și-ntreb al meu suflet rănit de-ndoială,
De ce-ai murit, înger cu fața cea pală?
Au nu ai fost jună, n-ai fost tu frumoasă?
Te-ai dus spre a stinge o stea radioasă?

Dar poate acolo să fie . . . (9)
 Cu arcuri de aur zidite din stele,
 Cu râuri de foc și cu poduri de-argint,
 Cu țărături de smirnă, cu flori care cânt;

.....

(1871, 1 martie)

1		5	1	7	14	9	
2	10	11	2	13	2	4	
3		6	3	9	13	6	
4	6	8	4	15	7	11	
5		11	5	1	9	12	9
6		13	6	11	6	4	7
7		10	7	3	5	3	9
8	12	9	12	8	2	3	9
9	10	6	8	4	7	11	7

DOINA

Ce stă vântul (3) să tot bată
Prin frunza de tei uscată,
Și frângându-i ramurile
Să lovească geamurile?
Iară tu de ce suspini
Când privești peste grădini?
Nu mai sta de tot ofta
Și în gând nu mă muștra
Că atunci te voi uita
Când nu s-or mai arăta
... (4) mare râurile,
... (4) drum pustiuurile,
Luna și cu ... (5; nom.)
Și-n ... (1) izvoarele.
Vei avé de suspinat,
Când vei ști că te-am uitat,
Când vei sta ca să mă-ngropi
Pe cărarea dintre ... (2),
Ș-atunci vântul (3) o să bată
Prin frunza de tei uscată,
Scuturând-o, risipind-o,
De ți s-o urî privind-o.

1	9	2	1	6	10
2	7	8	2	7	3
3	11	6	3	12	5
4	8	5	4	13	5
5	14	2	5	6	5

15 TITLURI ȘI O ENIGMĂ

1	5	3	2	1	10	6	11	3	18
2	1	5	6	2	12	3	13	3	11
3	6	11	10	3	11	1	13	3	12
4	5	6	2	4	14	1	9	12	4
5	8	2	14	5	6	1	12	1	3
6	1	10	3	6	15	1	16	14	15
7	9	16	6	7	15	6	12	12	1
8	14	5	6	2	3	12	4	14	15
9	17	6	2	3	1	15	3	10	1
10	16	1	6	8	1	16	15	3	9
11	15	1	17	9	15	3	1	10	9

- 1) Postuma cu un peisaj primitiv și cu o viziune paradisiacă.
- 2) Poezie nedefinitivă, aflată în manuscrisul 2255 (3 cuv.).
- 3) „Fantazia” ce îmbină elemente onirice, cosmogonice și orifice – Postuma elaborată în perioada ieșeană.
- 4) Poezia din 1871 – „o mărturie valabilă a artei eminesciene” (Rosa del Conte; 2 cuv.).
- 5) Poezia din *Caietul vienez*, cu prim titlu *Ziua de azi* (2 cuv.).
- 6) „Un cântec de lume” (G. Călinescu) – Poezia publicată în „Convorbiri literare”, 1 septembrie 1876.
- 7) Poezie ce aparține epocii vieneze: 1871-1872 – Poezia cu formă fixă (1883).
- 8) Revista satirică de la Pesta în care Iosif Vulcan îi publică lui Mihai Eminescu poezia „Asta vreau, dragul meu”, în 1866.
- 9) Poemul din proiectul *Horiadele* – Poezie romantică (1866).
- 10) Poezia epocii bucureștene (1879; 3 cuv.).
- 11) Poezia ce a avut titlul inițial *Os magna sonatorum*, apărută în „Familia”, 1867 (2 cuv.).

Pe coloana rasterată: Enigma folosită în această plachetă. (pl.).

DEZLEGĂRILE:

P.2: CE E AMORUL, DORINȚA, EU NUMAR, AH, PLANGAND, DONA SOL, LASA-TI LUMEA, LA STEAUA, CAND MAREA, STRIGOII, DEMONISM, EGIPETUL, DE-AȘ AVEA, RUGĂCIUNE, MORTUA EST; **P.3:** VECHIME, MELODII, SAN MARC, MOMENTE, BARITON, CIMITIR, MARMURA; VENETIA; **P.4:** GALBEN, FARMEC, CERCURI, LUMINA, MALURI; RAZIM, AMARA, HURON, ONEGA; **P.5:** DESI, AMINTE, GANDUL, LAC, LUCIU, GEAM; **P.7:** CEASURI, CLARA, TURME, COASA, CUMPANA, UMEZI, GANDURI, PIEPT, VIATA, BOLTA; **P.9:** FOC, DEODATA, SAN, LUMINOS, TANAR, SUMAN, DUREROS, MISTUIT, SUFERINTA, RUG, TOATE, CHINUIT, VISATOARE, VIU, FLACARI; **P.10:** STRIGOII, DE-AȘ AVEA, DORINTA, IUBITEI, SCRISORI, PINTILIE; Glossa, Viața, Petri-Notae, Isis, Odin; **P.11:** CARDURI, PERECHE, EVOCARI, DEPARTE, ASTRU, OSTENIT, NOI, ETERNEI, INAINTE, CLIPA, ALBURIE, GALBENA, SLOIURI, SITAR, TOT; **P.13:** LASAT, INIMA, MINTE, NEGRE, CIUDA, SARUT, CEARA, ANTIC, ODAIE, SOPTIND, VREME; **P.14:** DOR, CERBI, VAL, DOMOL, LAC, PRINT; **P.15:** CODRU, IZVOARE, OBRAZ, INTINSE, FRUNTEA, BATUT, CREANGA; **P.17:** DEMON, AER, DULCE, TOACA, PANZE, LUCIU, ICONOSTAS, VALURI, SOLITAR, PREOT; **P.18:** GENUNCHI, FLOARE, NOAPTE, ZAPADA, NETEDA, TREZIT, ZBARCITA; **P.19:** VICLEAN, SUS, VEACURI, OCEAN, CATALIN, TEFERI, FEREAȘTRĂ, NEMURITOR, LUT, BOLTI. **P.21:** MEREU, COFEILE, IZVOR, FEMEILE, CODRU, STELE, IARNA, REA; **P.23:** MLADIET, OGLINDA, STRANIU, VANAT, VIAȚA; **P.25:** UMEZI, CLOPOT, ARIPĂ, ASTFEL, LUMINA, PALATE, CERURI, NINSORI, CASTELE; **P.26:** CODRU, PLOPI, BRIZA, LANGA, SOARE; **P.27:** MIRADONIZ, AMOR ȘI VIN, ONDINA, VIS, MORTUA EST, FRUMOASĂ-I, ADIO, LACUL, ECO, GLOSSA, UMORISTUL, HORIA, LIDA, CA O FĂCLIE, LA HELIADE; ARITMOGRIFE.

Coordonatorul colecției: Serghei COLOȘENCO Tehnoredactori: Constantin ROMETE, Bogdan ARTENE	Apărut: iunie 2021. * Editura SFERA Str. C. Hamangiu nr. 15 Bârlad * Tipărit la S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad Tel./Fax : 0335 425302
--	--

**PLACHETĂ APĂRUTĂ SUB EGIDA ASOCIAȚIEI
C.A.R. PENSIONARI „ELENA CUZA” BÂRLAD**